

ما را به کجا می برند؟

نگاهی نو به

تلویزیون

از منظر شهید آوینی

انتشارات سمیع

تقدیم

به

- برگزیده علی اعلی
- شفیعه محشر کبری
- مهربانترین مادر دنیا
- ام الائمه النجبا
- شهیده راه ولایت
- حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها

مقدمه

آمارها نشان می‌دهد که بیشتر مردم، بخش زیادی از وقتشان و بخش اعظم اوقات فراغتشان را در پای تلویزیون می‌گذرانند. تلویزیون دیگر بخش جدایی ناپذیر زندگی امروز شده است. در دورترین روستاها و محروم‌ترین و ثروتمندترین خانه‌ها انواع تلویزیون از ۱۴ اینچ گرفته تا ۴۲ اینچ و بزرگ‌تر را می‌توان دید. تلویزیون را در همه جا و همه حال می‌توان دید در شادی و غم، در عزا و عروسی، سر ناهار و شام، در مهمانی‌ها، شب هنگام و صبحگاهان. همه، آن را تماشا می‌کنند؛ از کودک گرفته تا نوجوان و جوان و پیر.

به لحاظ اهمیت و تأثیری که تلویزیون روی مردم و فرهنگ آنان داشته و دارد، همواره مورد توجه متفکرین بوده و هست. از میان متفکرین عصر حاضر که توجه خاصی به تلویزیون

داشته، شهید سید مرتضی آوینی است که به حق، مقام معظم رهبری او را "سید شهیدان اهل قلم" توصیف فرمودند.

او که خود می‌گوید "من بچه شاه عبدالعظیم هستم و در خانه‌ای به دنیا آمده و بزرگ شده‌ام که در هر سوراخش که سر می‌کردی به یک خانواده دیگر نیز بر می‌خوردی"، دارای فوق لیسانس معماری از دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران بود. اما خود می‌گوید که هر چه آموخته‌ام از خارج دانشگاه بود.

با شروع کار جهاد سازندگی در سال ۵۸ به روستاها رفت. بعدها ضرورت‌های موجود رفته رفته او را به فیلمسازی برای جهاد سازندگی کشاند. سید شهیدان اهل قلم، آوینی، ۱۶۷ فیلم مستند برای تلویزیون ساخت که برخی از عناوین آن عبارتند از: مجموعه روایت فتح که نزدیک به هفتاد قسمت می‌باشد، مجموعه خان گزیده‌ها، مجموعه شش روز در ترکمن صحرا، مجموعه حقیقت، فتح خون، مرثیه، انقلاب سنگ و ...

شهید آوینی یک ترم نیز در دانشکده سینما تدریس کرد که چون مفاد مورد نظرش برای تدریس با طرح درس‌های دانشگاه همخوانی نداشت از ادامه تدریس در دانشگاه صرف نظر کرد. از او تاکنون با احتساب کتاب "حکومت فرزندانگان" ۱۳ کتاب چاپ شده است. او متفکری بود که درد دین داشت، به قول مرحوم مدد پور، شهید آوینی در روزگاری پا به عرصه وجود

گذاشت که متفکرترین متفکران اگر از روزه‌های خودآگاهی تاریخی به حقیقتی نظری رسیده بودند اما از روزه‌های پارسایی و دینداری بیگانه می‌نمودند.^۱

او در روزگار خویش مظلوم بود، از طرفی روشنفکران غربزده او را به خاطر مقاله‌های محکم و استدلالی‌اش علیه تفکرشان دشمن می‌داشتند، از طرف دیگر هم، متحجران ظاهرگرا که ادعای طرفداری از هنر انقلابی داشتند، او را به خاطر تفکرش در باب سینما و هنر، سخت به باد انتقاد گرفته بودند و از هیچ تلاشی برای بدنام کردن سید مرتضی آوینی کوتاهی نمی‌کردند، اما او در راه دین و آرمان‌های انقلاب و اندیشه‌های حضرت روح الله ذره‌ای کوتاه نیامد.

او مانند بسیاری از آنان که ادعای حفظ دستاوردهای انقلاب و شهدا را داشتند و فقط به حرف و نظر بسنده می‌کردند، بسنده نکرد. او اهل عمل بود و به خاطر حفظ ارزش‌های انقلاب و دفاع مقدس و انتقال آن‌ها به نسل‌های بعد، هنگام فیلمبرداری از قتلگاه "فکه"، در میدان مین به شهادت رسید.

در تشییع پیکر آن شهید بزرگوار مقام معظم رهبری شرکت کرده و او را "سید شهیدان اهل قلم" توصیف کردند و فرمودند که "یادش غالباً با من است".

حضرت آیت الله جوادی آملی درباره "سید شهیدان اهل قلم آوینی" فرمودند: " برای همه راهبان کوی هنر و سوی ظفر ره آوردی چون ره توشه شهید فقید سید مرتضی آوینی آوردن است و جامه رسای هنر و پوشش پرنیای هنر پروری جز بر اندام کامل جامع سالکانی چون شهیدان شاهد برازنده نیست و قبای اطلسی هنر جز بر قامت راست قامتان تاریخ و بر تن ناقصان، قبای کمال به تر از هنر ندوخته‌اند."^۱

مجموعه حاضر دربرگیرنده حرف‌ها و دغدغه‌های سید شهیدان اهل قلم، آوینی، پیرامون تلویزیون می‌باشد. امید است که مورد عنایت حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه و نائیش مقام معظم رهبری قرار گیرد.

والسلام

۸۷/۳/۱۴ مصادف با نوزدهمین سالگرد ارتحال

حضرت امام خمینی رضوان الله تعالی علیه

وحید جهان تیغ

تهران - شهری